

תת"ע (עכו) 7316-05-25 - מדינת ישראל נ' איהאב ח'יר

תת"ע (עכו) 7316-05-25 - מדינת ישראל נ' איהאב ח'ירשולם עכו

תת"ע (עכו) 7316-05-25

מדינת ישראל

נגד

איהאב ח'יר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[04.09.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 9.7.2025 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 1.9.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף

130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

1. האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון?

לא נהיר לי כיצד המבקש טוען כי לאחר בדיקה מעמיקה עלה כי לא קיים בתיק אישור מסירה מקום שקיומו של אישור כזה צוין מפורשות במסגרת הפרוטוקול מיום 9.7.2025; האישור אף הוגש לתיק בית המשפט על ידי ב"כ המשיבה וסומן כ"ת/1". האישור כלל את שמו המלא של המבקש, מס' תעודת זהות, ישוב ומיקוד; כן צוין כי דבר הדואר נמסר "לידי הנמען הרשום". בתחתית האישור מופיעה שם מקבל דבר הדואר "איהאב", חתימת מקבל דבר הדואר בצד שם פקיד הדואר, חתימה ותאריך; המבקש כלל לא התמודד עם עובדה זו ומשכך לא עלה בידו להוכיח קיומה של נסיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

אוסף ואומר כי הטענה בדבר אי קבלת זימון לדיון הינה טענה שזורה, ואף שזורה מדי, בפי נאשמים אשר לא טרחו להתייצב לדיונים בעניינם ונשפטו בהעדרם. טענה זו נשמעת חדשות לבקרים באולמות בתי המשפט ועל מנת לקבלה יש לבסס אותה כדבעי; טענת אי קבלת זימון אשר נטענת כלאחר יד, אין בה כדי להועיל לאומרה; בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.2022) שם נקבע לפיהם: "אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי 'לא קיבלתי את הזימון' או כי 'אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון', מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

לאור האמור, לא עלה בידי המבקש להוכיח קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון.

2. האם נוצר עיוות דין בשל שפיטת המבקש בהעדרו?

המבקש טען לקיומן של כשליים ראייתיים מהותיים יחד עם זאת, עיון בנסיבות ביצוע העבירה מעלה כי הדו"ח כולל פירוט די מקיף של נסיבות ביצוע העבירה ואופן ביצוע האכיפה. אמנם בית המשפט נדרש בשלב זה, ואף מחויב לבחון את הראיות, אולם בחינה זו אינה יכולה להיות בחינה מעמיקה של חומר הראיות שכן בשלב זה אין בית המשפט נדרש לפתוח את מסכת הראיות ולדון בהן בהיות בדיקה זו נערכת בדיעבד לאחר מתן גזר הדין ולאחר שהמבקש לא ניצל את יומו בבית המשפט (ראה בהקשר זה עפ"ת 26770-11-23 ג'ומעה נ' מדינת ישראל).

בחינת הראיות כאמור לעיל, אינה מעלה חשש לעיוות דין. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.03.2018) בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, המבקש כאמור, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

בטרם אחתום את החלטתי אדגיש כי גזר הדין היה ראוי ומאוזן; על המבקש הוטל קנס על סך 1,500 ₪ וזאת בשים לב לעובדה כי עסקינן במבקש אשר לחובתו הרשעות קודמות דומות. אם בכך לא די, לחובת המבקש הנוגה משנת 1995, 37 הרשעות קודמות, ונדמה כי אין בהודעות תשלום הקנס כדי להרתיע את המבקש מלשוב ולבצע שוב ושוב עבירות המסכנות את משתמשי הדרך.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"א אלול תשפ"ה, 04 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.